

HÁROM VÁROS, HÁROM REGÉNY

IRODALMI barangolások

Nemcsak autóval, vonattal és gyalog járhatunk be különös tájakat, városokat és vidékeket, hanem egy könyv lapjain is. Írójuk szemén keresztül nézve az ismerős tájak egész másmilyennek tűnhetnek, újra rácsodálkozhatunk valamire, ami mellett talán nap mint nap úgy megyünk el, hogy észre sem vesszük. Kövessenek, ezúttal három regény főszereplőjének nyomában indultam útnak!

2

REZEDA KÁZMÉR BUDAPESTJE (KRÚDY GYULA: A VÖRÖS POSTAKOCSI)

Krúdy amikor megírta A vörös postakocsi című, regénnyé formálódó novellafüzérét, a századelős Budapestnek is emléket állított. Ha most indulunk egyik fő alakja, Rezeda Kázmér nyomába, sok mindent nem találunk meg, nem léteznek már azok a kávéházak, a Beliczay Kávéház, a mulatók, a Kék macska, a Flóra-terem, ahol művészek, hírlapírók és egykori földesurak éjt nappallá téve dorbézoltak. Főképp a Király utca környékén voltak e nevezetes helyek, és bár közülük egy sem maradt ránk, azért ez az utca manapság is az éjszakai élet fő színtere maradt.

Hiába keressük a Tabán házait is Budán, ahonnan a szőlőművesek jártak ki birtokaikra a budai hegyek

közé. Megvannak viszont ma is azok a pesti bérházak, ahonnan Horváth Klára kisasszony a barátnőjével át-át-ruccant Budára, hogy bosszantsa és kikoszarazza a budai úrifúkat. Átsétálnak a Lánchídon, minden bizonynyal egymásba karolva, Fátyol Szilvia operett-énekesnő piros felöltőt visel, és kivillanó bokáját mindenkinek meg kell csodálnia, mert tudnivaló, hogy neki van a legszebb lába Magyarországon. A kisasszonyok platánok alatt korzóznak a Gellérthegy tövében, és csak ritkán ülnek fiákerbe, leginkább akkor, ha a gazdag horvát nagynéni átruccan Budapestre némi szórakozásra. Ilyenkor özvegy Urbanovicsné színházba és mulatni viszi őket, a külső Andrassy úton, a nagy főúri paloták között pedig feltűnik Alvinczi, a fekete szakállú, tatár fejű úriember azon a bizonyos vörös postakocsin, amelynek lámpásai messzire vetik sugárkévéjüket.

Rezeda Kázmér Horváth kisasszonyt követi, mi pedig őt követve sétálhatunk fel a Várba, oda, ahol a hírlapíró bérel hónapos szobát, hogy lássa a „deákköpenyes Mátyást” és a „fekete szakállas Zsigmondot”, akik előtt rendre megemeli a kalapját. Krúdy a Várban is inkább kis cukrászdákban ültet le bennünket, a várlepcsőkön leereszkedve pedig a Krisztinán

kötünk ki, és végigsétálunk a Vérmezőn, ami akkor (is) a szerelmesek fő találkahelye volt. „Igen fiatalnak, szívből lobogó szerelemmel szerető, vagy koravén uracsnak, zördült agglegénynek, nyolcgerekes, félénk családapának kell lennie annak, aki Budára a Vérmező mellé megy hölgyével, hogy séta közben mindazt elmondja, ami a szívét nyomja” – örökíti meg az író a hely hangulatát. A kalandok tovább folytatódhatnak a hegyekben, Rezeda Kázmér kisasszonyát Buda-Zárba viszi lóvasúton, és a hűvös idő miatt forralt bort isznak utána a Tündér Ilonában. A valóságban a Széchenyi-hegyen tethetjük ezt hasonlóképp a Kőbűfében, és lóvasút helyett kisvasúttal kereshetjük tovább a pár nyomát.